

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 86

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 20. marts

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 086/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 086/02	Lieta C-27/16: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 8. decembra rīkojums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Angel Marinkov/Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Direktīvas 2000/78/EK un 2006/54/EK — Piemērošanas joma — Acīmredzama nepieņemamība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama kompetences neesamība	2
2017/C 086/03	Lieta C-345/16: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 29. novembra rīkojums (<i>Tribunal de première instance de Liège</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Jean Jacob, Dominique Lennertz/État belge</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pamatlietas faktiskie apstākļi un tiesiskais regulējums — Pietiekamu precizējumu neesamība — Acīmredzama nepieņemamība — 53. panta 2. punkts — Tiesas Reglamenta 94. pants	3

LV

2017/C 086/04	Lieta C-379/16 P: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 24. novembra rīkojums – <i>European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Publiski pakalpojumu līgumi — Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi — Kļūdaina argumentu interpretācija un otra Vispārējā tiesā izskatītās lietas dalībnieka iesniegto pierādījumu sagrozišana	3
2017/C 086/05	Lieta C-484/16: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 13. decembra rīkojums (<i>Giudice di pace di Taranto</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>Antonio Semeraro</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Acīmredzama kompetences neesamība — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/29/ES — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālie standarti — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 49., 51., 53. un 54. pants — Goda un cieņas aizskārums — Goda un cieņas aizskāruma pārkāpuma atcelšana, ko veicis valsts likumdevējs — Saistības ar Savienības tiesībām neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība	4
2017/C 086/06	Lieta C-522/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. oktobrī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>A/Staatssecretaris van Financiën</i>	4
2017/C 086/07	Lieta C-564/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 9. septembra spriedumu lietā T-159/15 <i>Puma SE</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 7. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	5
2017/C 086/08	Lieta C-631/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. decembrī iesniedza <i>Rechtbank Noord-Holland</i> (Nīderlande) – <i>X BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond</i>	6
2017/C 086/09	Lieta C-634/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 28. septembra spriedumu lietā T-476/15 <i>European Food SA</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 7. decembrī iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	7
2017/C 086/10	Lieta C-637/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. decembrī iesniedza <i>Amtsgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Florian Hanig/Société Air France SA</i>	8
2017/C 086/11	Lieta C-644/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. decembrī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>Synthon BV/Astellas Pharma Inc.</i>	9
2017/C 086/12	Lieta C-648/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. decembrī iesniedza <i>Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria</i> (Itālija) – <i>Fortunata Silvia Fontana/Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria</i>	10
2017/C 086/13	Lieta C-651/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. decembrī iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – DW	10
2017/C 086/14	Lieta C-652/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. decembrī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) – <i>Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite</i>	11
2017/C 086/15	Lieta C-660/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. decembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Finanzamt Dachau/Achim Kollroß</i>	12

2017/C 086/16	Lieta C-661/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) – Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl	13
2017/C 086/17	Lieta C-672/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. decembrī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2017/C 086/18	Lieta C-676/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 27. decembrī iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) – CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR	15
2017/C 086/19	Lieta C-677/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. decembrī iesniedza Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid (Spānija) – Montero Mateos/Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid	15
2017/C 086/20	Lieta C-679/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 30. decembrī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – A	16
2017/C 086/21	Lieta C-9/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. janvārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – Maria Tirkkonen	17
2017/C 086/22	Lieta C-15/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. janvārī iesniedza Korkein oikeus (Somija) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp./Rajavartiolaitos	17
2017/C 086/23	Lieta C-25/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. janvārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – Datu aizsardzības inspektors	19
2017/C 086/24	Lieta C-33/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. janvārī iesniedza Okrajno Sodišče Pliberk (Austrija) – Čepelnik d.o.o./Michael Vavti	20
2017/C 086/25	Lieta C-72/16: Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 30. novembra rīkojums (High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – The Queen pēc pieteikuma, ko iesniedzis: Prospector Offshore Drilling SA u.c./Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	21
2017/C 086/26	Lieta C-148/16: Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 6. decembra rīkojums (Högsta domstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar	21
2017/C 086/27	Lieta C-159/16: Tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2016. gada 6. decembra rīkojums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VAS "Starptautiskā lidosta "Rīga"", piedaloties Konkurences padomei	22
2017/C 086/28	Lieta C-282/16: Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 25. novembra rīkojums (Handelsgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – RMF Financial Holdings Sàrl/Heta Asset Resolution AG	22
2017/C 086/29	Lieta C-394/16: Tiesas 2016. gada 21. novembra rīkojums (Landgericht Frankfurt am Main (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – FMS Wertmanagement AöR/Heta Asset Resolution AG	22

Vispārējā tiesa

2017/C 086/30	Lieta T-92/11 RENV: Vispārējās tiesas 2017. gada 18. janvāra spriedums – <i>Andersen/Komisija</i> Valsts atbalsts — Dzelzceļa pārvadājumi — Valsts atbalsts, ko Dānijas iestādes piešķirušas valsts uzņēmumam <i>Danske Statsbaner</i> — Sabiedrisko pakalpojumu līgumi pasažieru dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai starp Kopenhāgenu un Īstadi — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, ievērojot noteiktus nosacījumus — Materiālo tiesību normu piemērošana laikā — Vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojums — Acīmredzama kļūda vērtējumā	23
2017/C 086/31	Lieta T-646/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 3. februāra spriedums – <i>Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Komisija</i> Institucionālās tiesības — Eiropas pilsoņu iniciatīva — Nacionālo un lingvistisko minoritāšu aizsardzība un kultūru un lingvistiskās daudzveidības Savienībā stiprināšana — Reģistrācijas atteikums — Acīmredzama Komisijas likumdošanas pilnvaru neesamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (ES) Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts	24
2017/C 086/32	Lieta T-509/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 3. februāra spriedums – <i>Kessel medintim/EUIPO – Janssen-Cilag</i> (“Premeno”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Premeno” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “Pramino” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Lēmums, kas pieņemts pēc Vispārējās tiesas iepriekšēja nolēmuma atcelšanas — Tiesības tikt uzklautam — Regulas Nr. 207/2009 75. pants	24
2017/C 086/33	Lieta T-696/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedums – <i>Bodegas Vega Sicilia/EUIPO</i> (“TEMPOS VEGA SICILIA”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TEMPOS VEGA SICILIA” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Vīna preču zīme, kas ietver ģeogrāfiskas izcelsmes norādes — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta j) apakšpunkts	25
2017/C 086/34	Lieta T-16/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedums – <i>Mast Jägermeister/EUIPO</i> (Kausi) Kopienas dizainparaugs — Kopienas dizainparaugu, kas attēlo kausus, reģistrācijas pieteikums — Jēdziens “attēlojums, ko ir iespējams reproducēt” — Attēla neprecizitāte attiecībā uz pieteiktās aizsardzības apjomu — Atteikums novērst trūkumus — Atteikums piešķirt iesniegšanas datumu — Regulas (EK) Nr. 6/2002 36. un 46. pants — Regulas (EK) Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunkts un 10. panta 1. un 2. punkts	26
2017/C 086/35	Lieta T-82/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedums – <i>International Gaming Projects/EUIPO – adp Gauselmann</i> (“TRIPLE EVOLUTION”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TRIPLE EVOLUTION” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Evolution” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts . . .	26
2017/C 086/36	Lieta T-106/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedums – <i>zero/EUIPO – Hemming</i> (“ZIRO”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ZIRO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “zero” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts . . .	27
2017/C 086/37	Lieta T-196/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 5. marta spriedumu lietā F-97/13 <i>Gyarmathy/FRA</i> 2016. gada 24. novembrī iesniedza <i>Valéria Anna Gyarmathy</i>	28
2017/C 086/38	Lieta T-870/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. decembrī – <i>Miserini Johansson/EIB</i>	28

2017/C 086/39	Lieta T-24/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. janvārī – <i>LA Superquímica</i> /EUIPO – <i>D-Tack</i> (“D-TACK”)	30
2017/C 086/40	Lieta T-40/17: Prasība, kas celta 2017. gada 19. janvārī – <i>Habermas</i> /EUIPO – <i>Here Global</i> (“h”)	30
2017/C 086/41	Lieta T-51/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. janvārī – Polija/Komisija	31
2017/C 086/42	Lieta T-65/17: Prasība, kas celta 2017. gada 1. februārī – <i>Westbrae Natural</i> /EUIPO – <i>Kaufland Warenhandel</i> (“COCONUT DREAM”)	32
2017/C 086/43	Lieta T-476/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 2. februāra rīkojums – <i>Adama Agriculture</i> un <i>Adama France</i> /Komisija	33

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 086/01)

Jaunākā publikācija

OV C 78, 13.3.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 70, 6.3.2017.

OV C 63, 27.2.2017.

OV C 53, 20.2.2017.

OV C 46, 13.2.2017.

OV C 38, 6.2.2017.

OV C 30, 30.1.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 8. decembra rīkojums (*Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Angel Marinkov/Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina*

(Lieta C-27/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Direktīvas 2000/78/EK un 2006/54/EK — Piemērošanas joma — Acīmredzama nepieņemamība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama kompetences neesamība

(2017/C 086/02)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa*Administrativen sad Sofia-grad***Pamatlietas puses**Prasītājs: *Angel Marinkov*Atbildētājs: *Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina***Rezolutīvā daļa:**

Administrativen sad Sofia-grad (Sofijas pilsētas Administratīvā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegts ar 2015. gada 28. decembra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams, ciktāl tas attiecas uz Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos.

Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz jautājumiem par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. un 47. pantu, kā arī 52. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 29. novembra rīkojums (Tribunal de première instance de Liège (Belģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Jean Jacob, Dominique Lennertz/État belge

(Lieta C-345/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pamatlietas faktiskie apstākļi un tiesiskais regulējums — Pietiekamu precizējumu neesamība — Acīmredzama nepieņemamība — 53. panta 2. punkts — Tiesas Reglamenta 94. pants

(2017/C 086/03)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāji: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Atbildētāja: État belge

Rezolutīvā daļa:

Tribunal de première instance de Liège (Belģija) ar 2016. gada 9. jūnija lēmumu iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 326, 5.9.2016.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 24. novembra rīkojums – European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaīki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-379/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Publiski pakalpojumu līgumi — Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi — Kļūdaina argumentu interpretācija un otra Vispārējā tiesā izskatītās lietas dalībnieka iesniegto pierādījumu sagrozīšana

(2017/C 086/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaīki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (pārstāvji – C.–N. Dede un D. Papadopoulou, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – N. Bambara)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA un Evropaīki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 305, 22.8.2016.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 13. decembra rīkojums (*Giudice di pace di Taranto* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret Antonio Semeraro

(Lieta C-484/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Acīmredzama kompetences neesamība — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/29/ES — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālie standarti — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 49., 51., 53. un 54. pants — Goda un cieņas aizskārums — Goda un cieņas aizskāruma pārkāpuma atcelšana, ko veicis valsts likumdevējs — Saistības ar Savienības tiesībām neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

(2017/C 086/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Taranto

Lietas dalībnieks pamatlietā

Antonio Semeraro

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē acīmredzami nav atbildēt uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Giudice di pace di Taranto* (Taranto miertiesnesis, Itālija) iesniedzis ar 2016. gada 2. septembra lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 428, 21.11.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. oktobrī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – A/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-522/16)

(2017/C 086/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai MK ⁽¹⁾ [Kopienas Muitas kodekss] 62. pants, to lasot kopā ar MKĪN ⁽²⁾ [Kopienas Muitas kodeksa Īstenošanas regulas] 205., 212., 216., 217. un 218. pantu, kā arī Regulas (EEK) Nr. 2777/75 ⁽³⁾ un Regulas (EK) Nr. 1484/95 ⁽⁴⁾ noteikumiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka arī Regulas (EK) Nr. 1484/95 3. panta 2. punktā minētie dokumenti, kas iesniedzami muitas dienestiem, ir daļa no MK 201. panta 3. punkta otrajā daļā minētās informācijas, balstoties uz kuru tiek iesniegta muitas deklarācija?

- 2) Vai MK 201. panta 3. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar atbildīgo personu ir jāsaprot arī fiziska persona, kura nedz faktiski ir veikusi šajā daļā raksturoto darbību ("sniegu[si] deklarācijas sastādīšanai vajadzīgo informāciju"), nedz viņu kā uzņēmuma vadītāju var saukt pie atbildības par šīs darbības veikšanu, bet kura cieši un apzināti ir piedalījies tādas uzņēmējdarbības un tirdzniecības plūsmu struktūras izstrādē un turpmākā izveidē, kuras ietvaros vēlāk (citas personas) ir "sniegušas deklarācijas sastādīšanai vajadzīgo informāciju"?
- 3) Vai MK 201. panta 3. punkta otrajā daļā izvirzītais nosacījums "[kuras] zinājušas, vai kurām būtu bijis jāzina, ka šāda informācija ir nepatiesa", ir jāinterpretē tādējādi, ka juridiskās un fiziskās personas, kuras ir pieredzējuši uzņēmēji, nevar saukt pie atbildības par tiesību ļaunprātīgas izmantošanas rezultātā nesamaksātiem papildu nodokļiem, ja tās darbības struktūru ir izveidojušas ar mērķi izvairīties no papildu nodokļiem tikai pēc tam, kad muitas tiesību jomā atzīti eksperti bija apstiprinājuši, ka šāda struktūra no juridiskā un nodokļu viedokļa esot likumīga?
- 4) Vai MK 221. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka triju gadu termiņu nepagarina, ja pēc MK 221. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētā termiņa beigām konstatē, ka ieved muitas nodokļi, kas saskaņā ar MK 201. pantu ir jāmaksā, iesniedzot muitas deklarāciju par preču laišanu brīvā apgrozībā, nav tikuši iekasēti jau iepriekš tādēļ, ka muitas deklarācijā norādīta nepatiesa vai nepilnīga informācija?
- 5) Vai MK 221. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja parādniekam ir paziņota nodokļa summa, kas jāmaksā saistībā ar importa deklarāciju, un parādnieks šo paziņojumu ir pārsūdzējis MK 243. panta izpratnē, muitas dienesti papildus šim tiesas ceļā pārsūdzētajam paziņojumam, neņemot vērā MK 221. panta 4. punktu, attiecībā uz šo pašu muitas deklarāciju var veikt pēc likuma maksājamo ievad muitas nodokļu uzrēķinu?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2777/75 par mājputnu gaļas tirgus kopīgo organizāciju (OV 1975, L 282, 77. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 1995. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 1484/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus papildu ievad muitas nodokļu sistēmas ieviešanai un papildu ievad muitas nodokļu noteikšanai mājputnu gaļas un olu nozarē, kā arī ovalbumīnam, un atceļ Regulu Nr. 163/67/EEK (OV 1995, L 145, 47. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 9. septembra spriedumu lietā T-159/15 Puma SE/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 7. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – D. Hanf, D. Botis)

Otra lietas dalībiece: Puma SE

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu pilnībā;

— piespriest *Puma SE* atlīdzināt Biroja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi *EUIPO* procesuālo pozīciju un pienākumus *inter partes* procesos Birojā, pārkāpjot Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 76. panta 1. punktu un labas pārvaldības principu, jo tā konstatēja, ka *Puma* “pamatoti atsaucās” uz trīs agrākiem Biroja lēmumiem saistībā ar tās pienākumu pierādīt *Puma* preču zīmju reputāciju (Regulas Nr. 2868/95 ⁽²⁾ 19. noteikuma 2. punkta c) apakšpunkts). Tādējādi Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, ka šo pienākumu var izpildīt ar vispārīgām un nekonkrētām atsaucēm uz dokumentiem, kas iesniegti agrāku iebildumu procesu ietvaros, kuros bija iesaistīti atšķirīgi procesa dalībnieki un kuros nepiedalījās otra lietas dalībniecē šajā procesā.

Tā kā Birojs nevar neņemt vērā, bet drīzāk tam ir jāievēro otras lietas dalībnieces tiesības tikt uzklašītai (Regulas Nr. 207/2009 75. pants), Vispārējās tiesas konstatējums noteikti nosaka pienākumu Birojam aktīvi iesaistīties *inter partes* procesos. Ar to esot aizskarts šo procesu uz sacīkstes principu balstītais raksturs, attiecīgais Biroja neitralitātes pienākums, kā arī šo procesu laba pārvaldība.

Otrkārt, kvalificējot agrākos Biroja lēmumus, uz kuriem atsaucās *Puma*, par Biroja “lēmumpieņemšanas praksi”, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi *inter partes* procesu uz sacīkstes principu balstītu raksturu un jēdzienu “reputācija” Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē. Šī divkārsā neievērošana esot izraisījusi attiecīgu divkārsu labas pārvaldības principa pārkāpumu.

Pirmām kārtām priekšnosacījums judikatūras lietā *Technopol* piemērošanai šajā *inter partes* lietā neesot izpildīts, jo judikatūra par Biroja pienākumu pēc savas ierosmes noskaidrot attiecīgos lietas faktiskos apstākļus lietas izspriešanai attiecas vienīgi uz *ex parte* procesiem. Katrā ziņā, ņemot vērā neapstrīdamo jebkādas specifiskas Biroja “lēmumpieņemšanas prakses” neesamību attiecībā uz *Puma* preču zīmju reputāciju, nevarot pastāvēt pienākums pamatot, kādēļ netiek piemēroti konstatējumi attiecībā uz *Puma* preču zīmju reputāciju agrāk pieņemtajos lēmumos.

Otrām kārtām Vispārējā tiesa – nepārkāpjot sacīkstes principu, kas attiecas uz *inter partes* procesiem un ir paredzēts Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktā – no labas pārvaldības principa neesot varējusi secināt, ka Apelācijas padomei ir papildu pienākums pēc savas ierosmes aicināt *Puma* iesniegt papildu pierādījumus par reputāciju, ko tā apgalvoja attiecībā uz *Puma* preču zīmēm.

Treškārt, ar Vispārējās tiesas konstatējumu, ka Birojam ir pienākums pēc savas ierosmes aicināt *Puma* iesniegt papildu pierādījumus, turklāt esot pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts (kas piemērojams saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktu), kurš ir piemērojams vienīgi apsvērumiem, kurus lietas dalībnieki iesnieguši pēc savas iniciatīvas.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. decembrī iesniedza *Rechtbank Noord-Holland* (Nīderlande) – *X BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond*

(Lieta C-631/16)

(2017/C 086/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Noord-Holland

Pamatlietas puses

Prasītāja: X BV

Atbildētājs: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Komisijas 2016. gada 13. septembra Īstenošanas regula (ES) 2016/1647, ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Vjetnamā un kurus ražo [UZŅĒMUMS A] Ltd, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 ⁽¹⁾, ir spēkā?
- 2) Vai Komisijas 2016. gada 28. septembra Īstenošanas regula (ES) 2016/1731, ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā un Vjetnamā un kurus ražo [UZŅĒMUMS I] Ltd (China), un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 ⁽²⁾, ir spēkā?
- 3) Ja uz pirmo un/vai otro jautājumu ir jāatbild noliedzīgi, vai tas nozīmē, ka veiktie muitas maksājumi kopā ar procentiem ir jāatmaksā prasītājam?
- 4) Ja uz trešo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši, kā ir jāaprēķina procenti?

-
- ⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 13. septembra Īstenošanas Regula (ES) 2016/1647, ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Vjetnamā un kurus ražo Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd. un tā saistītais uzņēmums Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 (OV 2016, L 245, 16. lpp.).
- ⁽²⁾ Komisijas 2016. gada 28. septembra Īstenošanas regula (ES) 2016/1731, ar kuru atkārtoti uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts tādu konkrētu apavu ar ādas virsu importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā un Vjetnamā un kurus ražo General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co. Ltd un Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 (OV 2016, L 262, 4. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 28. septembra spriedumu lietā T-476/15 *European Food SA*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 7. decembrī iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – M. Raj)

Pārējās lietas dalībnieces: *European Food SA* un *Société des produits Nestlé SA*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— piespriest *European Food* atlīdzināt Biroja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā, ka Regulā Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ un Nr. 2868/95 ⁽²⁾ ir paredzēti divi termiņi dokumentu iesniegšanai procesos Birojā: termiņi, kuri noteikti pašā tiesību aktā un attiecīgi kurus Birojs nevar pagarināt, un termiņi, kurus Birojs pareizas procesa organizēšanas nolūkā nosaka katrā individuālā lietā un kuri, ja tas ir atbilstoši konkrētajiem lietas apstākļiem, var tikt pagarināti pēc lietas dalībnieku lūguma. Tādējādi Vispārējās tiesas secinājums, ka spēkā neesamības atzīšanas procesā absolūtu spēkā neesamības pamatu dēļ šajā ziņā nav termiņa ierobežojuma, ir kļūdains.

Otrkārt, Vispārējā tiesa nav pareizi interpretējusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta jēgu un tiesiskās sekas. Šis pants attiecas uz visiem Birojā notiekošajiem procesiem un visiem piemērojamajiem termiņiem, proti, (i) Regulā Nr. 207/2009 un Nr. 2868/95 tieši norādītajiem termiņiem un (ii) termiņiem, kurus *EU IPO* nosaka, īstenojot savu kompetenci organizēt tajā notiekošos procesus.

Treškārt, koncentrējoties uz Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā šī noteikuma pamatjēgu, kas atspoguļota tā pirmajā daļā, proti, ka Apelācijas padomei ir saistoši tie paši procesuālie noteikumi kā nodaļai, kas pieņēmusi lēmumu, kurš tiek apstrīdēts apelācijas procesā. Pirmā daļa nav ierobežoti attiecināma tikai uz iebildumu procesiem, bet attiecas uz visiem procesiem, tostarp spēkā neesamības procesiem.

Ceturtkārt, pārsūdzētajā spriedumā ir pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts, jo tajā: (i) minētā norma nav piemērota attiecībā uz termiņiem, kurus nosaka Birojs un (ii) Apelācijas padomei ir liegtas Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā paredzētās pilnvaras izvērtēt, vai pirmoreiz iesniegtais pierādījums ir kvalificējams kā "jauns" un, ja tas netiek darīts, tai ir liegta iespēja īstenot savu rīcības brīvību attiecībā uz pierādījumu pieņemamību.

Visbeidzot, pārsūdzētajā spriedumā ir pārkāpts pušu procesuālo tiesību līdzsvars, piešķirot jebkurai spēkā neesamības atzīšanas procesa pusei beznosacījumu tiesības iesniegt jebkuru pierādījumu jebkurā Birojā notiekošā procesa stadijā, tostarp apelācijas procesā. Tas liedz atbildētājam izmantot vienu administratīvā vērtējuma posmu, kurā pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs apzināti izvēlas neiesniegt nevienu – vai nevienu atbilstošu – faktu vai pierādījumu procesā Anulēšanas nodaļā. Turklāt, piešķirot jebkurai spēkā neesamības atzīšanas procesa pusei beznosacījumu tiesības iesniegt jebkuru pierādījumu jebkurā procesa stadijā, tiek pārkāpts arī procesuālās ekonomijas un labas pārvaldības princips.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. decembrī iesniedza *Amtsgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Florian Hanig/Société Air France SA*

(Lieta C-637/16)

(2017/C 086/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Florian Hanig*

Atbildētāja: *Société Air France SA*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ⁽¹⁾, 7. panta 1. punkta pirmā teikuma b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “Kopienas iekšienē” attiecas arī uz teritorijām, kas atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību II pielikumam ir t.s. “aizjūras zemes un teritorijas”, uz kurām attiecas tikai LESD ceturtajā daļā reglamentētā īpašā asociācijas procedūra?

⁽¹⁾ OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. decembrī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) – *Synthon BV/Astellas Pharma Inc.*

(Lieta C-644/16)

(2017/C 086/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Synthon BV*

Atbildētāja: *Astellas Pharma Inc.*

Prejudiciālie jautājumi

1. a. Vai Direktīvas 2004/48 ⁽¹⁾ 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar kritēriju, kurš jāpiemēro pieteikuma par pierādījumu uzrādīšanu pamatotībai, ir jānošķir, vai lietas dalībnieks, kuram pieprasa uzrādīt pierādījumus, ir (varbūtējs) pārkāpējs vai trešā persona?

b. Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, kādā ziņā šādā gadījumā atšķiras kritēriji?
2. a. Ja pret pieteikumu par pierādījumu uzrādīšanu tiek izvirzīti argumenti, ka intelektuālā īpašuma tiesības, uz kuru pamata tiek prasīts uzrādīt pierādījumus, nav spēkā (vai vairs nepastāv), vai šādā gadījumā attiecīgās iebildes pamatotība ir jāvērtē atbilstoši tam pašam kritērijam, kuru piemēro jautājumam par apgalvotā pārkāpuma pamatotību (pieņemot, ka pastāv apgalvotās intelektuālā īpašuma tiesības)?

b. Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, kādā ziņā šādā gadījumā atšķiras kritēriji?

c. Vai, atbildot uz 2.a un 2.b jautājumu, ir jānošķir, vai attiecīgās intelektuālā īpašuma tiesības piešķirtas pēc tam, kad pārbaudīta to spēkā esamība (kā Eiropas patents), vai arī tās ir noteiktas ar likumu (kā autortiesības)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. decembrī iesniedza *Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria* (Itālija) – *Fortunata Silvia Fontana*/*Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria*

(Lieta C-648/16)

(2017/C 086/12)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Fortunata Silvia Fontana

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

Prejudiciālais jautājums

Vai ar LESD 113. un 114. pantu, kā arī ar Direktīvu 112/2006/EK ⁽¹⁾ ir saderīgs Itālijas valsts tiesiskais regulējums, ko veido Dekrētlukuma Nr. 331/1993 [kura normas ir pārņemtas] 1993. gada 29. oktobra [Likumā] Nr. 427, 62.e panta 3. punkts un 62.a pants, daļā, kurā tas ļauj piemērot PVN kopējam darījumu apjomam, kura vērtība ir noteikta ar induktīvu metodi, ņemot vērā atskaitīšanas principu un pienākumu par nodokļa atgūšanu un, vispārīgāk, saistībā ar nodokļa neitralitātes un maksāšanas pienākuma pārņemšanas principu?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. decembrī iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – DW

(Lieta C-651/16)

(2017/C 086/13)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: DW

Atbildētāja: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkts un Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. panta 1. un 2. punkts ir interpretējami tādejādi, ka tie pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, proti, ka no maternitātes pabalsta apmēra noteikšanai izmantojamās vidējās iemaksu algas aprēķina 12 mēnešu perioda netiek izslēgti tie mēneši, kuros persona ir bijusi nodarbināta Eiropas Savienības institūcijā un bijusi apdrošināta Eiropas Kopienas kopīgajā apdrošināšanas shēmā, bet, atzīstot, ka šajā periodā persona nav bijusi sociāli apdrošināta Latvijā, pielīdzinot viņas ienākumus valstī noteiktajai vidējai iemaksu algai, kas var ievērojami samazināt piešķirtā maternitātes pabalsta apmēru salīdzinājumā ar to iespējamo pabalsta apmēru, ko persona būtu varējusi saņemt, ja aprēķina periodā nebūtu devusies strādāt uz Eiropas Savienības institūciju, bet būtu bijusi nodarbināta Latvijā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. decembrī iesniedza Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Lieta C-652/16)

(2017/C 086/14)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāji: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Atbildētājs: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 1. punkta un 2. punkta a), d) un f) apakšpunkta, kā arī no Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/32/ES ⁽¹⁾ par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (pārstrādāta versija) preambulas 12. apsvēruma un 1. panta izriet, ka šīs direktīvas 33. panta 2. punkta e) apakšpunktā paredzētais pamatojums starptautiskās aizsardzības pieteikuma uzskatīšanai par nepieņemamu ir tiešas iedarbības norma, ko dalībvalstis nedrīkst atstāt nepiemērotu, piemēram, piemērojot labvēlīgākas valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām pirmais starptautiskās aizsardzības pieteikums – kā prasīts direktīvas 10. panta 2. punktā – vispirms ir jāizskata no tāda viedokļa, vai pieteikuma iesniedzējs ir kvalificējams kā bēglis, un pēc tam no viedokļa, vai viņš ir tiesīgs saņemt alternatīvo aizsardzību?
- 2) Vai no Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta e) apakšpunkta saistībā ar šīs direktīvas 7. panta 3. punktu un 2. panta a), c) un g) punktu, kā arī preambulas 60. apsvērumu izriet, ka pamatlietas apstākļos starptautiskās aizsardzības pieteikums, ko pavadīta nepilngadīgā vārdā iesniedzis viens vecāks, nav pieņemams, ja pieteikums tiek pamatots ar to, ka bērns ir tādas personas ģimenes loceklis, kas ir pieprasījusi starptautisko aizsardzību ar pamatojumu, ka tā ir bēglis Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1.A panta izpratnē?
- 3) Vai no Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta e) apakšpunkta saistībā ar šīs direktīvas 7. panta 1. punktu un 2. panta a), c) un g) punktu, kā arī preambulas 60. apsvērumu izriet, ka pamatlietas apstākļos starptautiskās aizsardzības pieteikums, kas iesniegts pilngadīgas personas vārdā, nav pieņemams, ja kompetentās administratīvās iestādes procedūrā pieteikums tiek pamatots tikai ar to, ka pieteikuma iesniedzējs ir tādas personas ģimenes loceklis, kas ir pieprasījusi starptautisko aizsardzību ar pamatojumu, ka tā ir bēglis Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1.A panta izpratnē, un pieteikuma iesniedzējs tā iesniegšanas brīdī nav tiesīgs veikt algotu darbu?
- 4) Vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvas 2011/95/ES ⁽²⁾ par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija), 4. panta 4. punktu saistībā ar šīs direktīvas preambulas 36. apsvērumu ir nepieciešams, lai vērtējumā, vai pastāv pamatotas bailes no vajāšanas vai reāls risks ciest būtisku kaitējumu, tiktu ņemti vērā tikai fakti un apstākļi, kuri attiecas uz pieteikuma iesniedzēju?
- 5) Vai saskaņā ar Direktīvas 2011/95 4. pantu saistībā ar tās preambulas 36. apsvērumu un Direktīvas 2013/32 31. panta 1. punktu ir pieļaujama dalībvalsts judikatūra, kurā:
 - a) kompetentajai iestādei tiek noteikts pienākums izskatīt vienas ģimenes locekļu starptautiskās aizsardzības pieteikumus kopējā procedūrā, ja šie pieteikumi ir pamatoti ar tādiem pašiem faktiem, konkrēti ar apgalvojumu, ka tikai viens no ģimenes locekļiem ir bēglis;

- b) kompetentajai iestādei tiek noteikts pienākums apturēt procedūru par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, ko iesnieguši ģimenes locekļi, kuri individuāli neatbilst šādas aizsardzības nosacījumiem, līdz brīdim, kad tiks pabeigta procedūra par ģimenes locekļa pieteikumu, kas iesniegts ar pamatojumu, ka attiecīgā persona ir bēglis Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1.A panta izpratnē;

vai šī judikatūra ir pieļaujama arī, ņemot vērā tādus apsvērumus kā bērna intereses, ģimenes vienotības saglabāšana un tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kā arī tiesības palikt dalībvalstī līdz pieteikuma izskatīšanai, proti, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 18. un 47. pantu, Direktīvas 2013/32 preambulas 12. un 60. apsvērumu, kā arī 9. pantu, Direktīvas 2011/95 preambulas 16., 18. un 36. apsvērumu, kā arī 23. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/33/ES⁽³⁾, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai, preambulas 9., 11. un 35. apsvērumu, kā arī 6. un 12. pantu?

- 6) Vai no Direktīvas 2011/95 preambulas 16., 18. un 36. apsvēruma, kā arī 3. panta saistībā ar šīs direktīvas preambulas 24. apsvērumu un 2. panta d) un j) punktu, 13. pantu un 23. panta 1. un 2. punktu izriet, ka ir pieļaujama tāda valsts tiesību norma kā pamatlīdētā aplūkoto *Zakon za ubezhishteto i bezhantsite* [Likuma par patvērumu un bēgļiem] 8. panta 9. punkts, kas pamato arī ārvalstnieka, kam piešķirts bēgļa statuss, ģimenes locekļu uzskatīšanu par bēgļiem, ja tas ir saderīgi ar viņa personīgo statusu un valsts tiesībās nav pamatojuma, kas liedz piešķirt bēgļa statusu?
- 7) Vai no Direktīvas 2011/95 10. panta noteikumiem par vajāšanas iemesliem izriet, ka apstāklis, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesā tiek iesniegta attiecīgās personas sūdzība pret izcelsmes valsti, pamato tās piederību īpašai sociālajai grupai šīs direktīvas 10. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, proti, vai sūdzības iesniegšana ir uzskatāma par politiskajiem uzskatiem direktīvas 10. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē?
- 8) Vai no Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkta izriet, ka tiesai lietā ir jāpārbauda jauns starptautiskās aizsardzības pamatojums, kas tiek iesniegts tiesvedības laikā, bet nav norādīts prasībā par lēmumu, ar kuru atteikta starptautiskā aizsardzība?
- 9) Vai no Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkta izriet, ka tiesas procesā par lēmumu, ar kuru atteikta starptautiskā aizsardzība, apstrīdēšanu tiesai ir jānovērtē starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamība, pamatojoties uz šīs direktīvas 33. panta 2. punkta e) apakšpunktu, ja pieteikums apstrīdētajā lēmumā – kā prasīts direktīvas 10. panta 2. punktā – vispirms ir novērtēts no tāda viedokļa, vai pieteikuma iesniedzējs ir kvalificējams kā bēglis, un pēc tam no viedokļa, vai viņš ir tiesīgs saņemt alternatīvo aizsardzību?

⁽¹⁾ OV 2013, L 180, 60. lpp.

⁽²⁾ OV 2011, L 337, 9. lpp.

⁽³⁾ OV 2013, L 180, 96. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof
(Vācija) – Finanzamt Dachau/Achim Kollroß**

(Lieta C-660/16)

(2017/C 086/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Dachau

Atbildētājs: Achim Kollroß

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pakalpojumu sniegšanas nešaubīgumam izvirzāmās prasības kā priekšnoteikums priekšnodokļa atskaitīšanai no avansa maksājuma Eiropas Savienības Tiesas sprieduma *Firin* C-107/13 ⁽¹⁾ izpratnē ir tīri objektīvas, vai arī tās ir jānosaka, raugoties no avansa maksājuma veicēja viedokļa, atbilstoši tam redzamajiem apstākļiem?
- 2) Vai dalībvalstīm, ņemot vērā to, ka atbilstoši Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽²⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 167. pantam nodoklis kļūst iekasējams un tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu rodas vienā un tajā pašā brīdī, un tām atbilstoši Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 185. panta 2. punkta otrajā daļā un 186. pantā paredzētajām reglamentējošajām pilnvarām ir tiesības nodokļa un priekšnodokļa atskaitīšanas koriģēšanu padarīt vienādā mērā atkarīgu no avansa maksājuma atmaksas?
- 3) Vai attiecībā uz avansa maksājuma veicēju kompetentajai nodokļu pārvaldei ir jāatmaksā avansa maksājuma veicējam apgrozījuma nodoklis, ja viņš no avansa maksājuma saņēmēja nav saņēmis atpakaļ avansa maksājumu? Ja tas tā ir, vai tam ir jānotiek nodokļa noteikšanas procedūrā vai šajā ziņā pietiek ar īpašu nodokļa noteikšanas procedūru, ņemot vērā taisnīguma apsvērumus?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ OV L 347, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof
(Vācija) – Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl**

(Lieta C-661/16)

(2017/C 086/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Göppingen

Atbildētājs: Erich Wirtl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Saskaņā ar EST 2014. gada 13. marta spriedumu *FIRIN*, C-107/13 ⁽¹⁾ priekšnodoklis no avansa maksājuma nevar tikt atskaitīts, ja nodokļa iekasējamības gadījuma iestāšanās avansa maksājuma brīdī ir šaubīga. Vai tas ir jānosaka, ņemot vērā objektīvo situāciju, vai arī, raugoties no avansa maksājuma veicēja viedokļa, atbilstoši tam saskatāmajiem apstākļiem?
- 2) Vai EST spriedums *FIRIN* ir jāsaprot tādējādi, ka saskaņā ar Savienības tiesībām priekšnoteikums, lai koriģētu priekšnodokļa atskaitīšanu, ko avansa maksājuma veicējs ir veicis saistībā ar rēķinu par avansa maksājumu preču piegādei, nav samaksātā avansa maksājuma atmaksa, ja šī piegāde galu galā nenotiek?

- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši: vai atbilstoši Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽²⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 186. pantam, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir tiesības paredzēt sīki izstrādātus koriģēšanas saskaņā ar PVN direktīvas 185. pantu noteikumus, dalībvalsts Vācijas Federatīvā Republika var savās valsts tiesībās noteikt, ka nodokļa bāze tiek samazināta tikai ar avansa maksājuma atmaksas brīdi un attiecīgi maksājama apgrozījuma nodoklis un priekšnodokļa atskaitīšana ir jākoriģē vienlaikus un ar vieniem un tiem pašiem nosacījumiem?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. decembrī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-672/16)

(2017/C 086/17)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Imofloresmira – Investimentos Imobiliários S.A.

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai gadījumā, ja nekustamais īpašums, lai arī tas netika izmantots divus un vairāk gadus, atrodas tirgū, proti, ir pieejams tirgū iznomāšanai vai *office centre* veida pakalpojumu sniegšanai, un ir pierādīts, ka īpašniekam ir nodoms to izmantot ar PVN apliekamiem darījumiem un viņš ir pielicis visas nepieciešamās pūles, lai īstenotu šo nodomu, vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 167., 168., 184., 185. un 187. pantam atbilst uzskats, ka tas “netiek efektīvi izmantots uzņēmējdarbībai” vai tas “netiek efektīvi izmantots ar nodokli apliekamiem darījumiem” PVN kodeksa 26. panta 1. punkta un Atteikšanās no atbrīvojuma no PVN režīma attiecībā uz darījumiem ar nekustamo īpašumu, kas apstiprināts ar 2007. gada Dekrētlukumu Nr. 21/2007, tā iepriekšējās redakcijās, 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, un vai tādejādi var uzskatīt, ka sākotnēji veiktais atskaitījums ir jākoriģē, jo tas pārsniedz summu, kuru nodokļa maksātājam bija tiesības atskaitīt?
- 2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai atbilstoši Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK 137., 167., 168., 184., 185. un 187. panta pareizai interpretācijai var paredzēt vienreizēju koriģēšanu visam atlikušajam koriģēšanas laikposmam, kā tas ir noteikts Portugāles tiesiskajā regulējumā ar Atteikšanās no atbrīvojuma no PVN režīma attiecībā uz darījumiem ar nekustamo īpašumu, kas apstiprināts ar 2007. gada Dekrētlukumu Nr. 21/2007, tā iepriekšējās redakcijās, 10. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, gadījumā, ja nekustamais īpašums netiek izmantots divus gadus un ilgāk, bet atrodas tirgū iznomāšanas (ar atteikšanās iespēju) vai (ar nodokli apliekamu) pakalpojumu sniegšanas mērķiem, un nākamajos gados to ir paredzēts izmantot ar nodokli apliekamiem darījumiem, kas rada tiesības uz nodokļa atskaitīšanu?

- 3) Vai ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK 137., 167., 168. un 184. pantu ir saderīgs Atteikšanās no atbrīvojuma no PVN režīma attiecībā uz darījumiem ar nekustamo īpašumu 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts saistībā ar šī paša režīma, kas apstiprināts ar 2007. gada 29. janvāra Dekrētlukumu Nr. 21/2007, 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kurā ir noteikts, ka PVN maksātājs nevar atteikties no atbrīvojuma no PVN, noslēdzot jaunus nomas līgumus, ja ir veikta vienreizēja PVN korigēšana, un ka tādējādi tiek pārkāpts atskaitīšanas režīms korigēšanas laikposmā?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 27. decembrī iesniedza *Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika) – *CORPORATE COMPANIES s.r.o./Ministerstvo financí ČR*

(Lieta C-676/16)

(2017/C 086/18)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: *CORPORATE COMPANIES s.r.o.*

Atbildētāja: *Ministerstvo financí ČR*

Prejudiciālais jautājums

Vai personām, kas, veicot savu uzņēmējdarbību, pārdod komercregistrā jau ierakstītas un pārdošanai izveidotas komercsabiedrības (turpmāk tekstā – “gatavas komercsabiedrības”), kuru pārdošana tiek īstenota ar dalības pāreju to pārdotajā meitasuzņēmumā, ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK (¹) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, 2. panta 1. punkta 3. daļas c) apakšpunkts, to lasot kopā ar tās 3. panta 7. punkta a) apakšpunktu?

(¹) OV 2005 L 309, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. decembrī iesniedza *Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid* (Spānija) – *Montero Mateos/Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid*

(Lieta C-677/16)

(2017/C 086/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Montero Mateos*

Atbildētāja: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Prejudiciālais jautājums

Vai Kopienas tiesību sistēmā ar Padomes Direktīvu 1999/70/EK ⁽¹⁾ iekļautā UNICE, CEEP un EAK noslēgtā pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzulas 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka vakantās amata vietas aizpildīšanai noslēgtā pagaidu aizvietošanas (*interinidad*) līguma izbeigšana, beidzoties termiņam, uz kādu darba devējs to noslēdzis ar darbinieci, ir objektīvs iemesls, kas pamato to, ka valsts likumdevējs šādā gadījumā neparedz nekādu atlīdzinājumu par darba līguma izbeigšanu, lai arī salīdzināmam pastāvīgajam darbiniekam, kas atlaists objektīva iemesla dēļ, ir paredzēts atlīdzinājums 20 dienu izpeļņas apmērā par katru nostrādāto gadu?

⁽¹⁾ OV 1999, L 175, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 30. decembrī iesniedza *Korkein hallinto-oikeus* (Somija) – A

(Lieta C-679/16)

(2017/C 086/20)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Otrs lietas dalībnieks: *Espoon kaupungin sosiaali- ja terveystalokunnan yksilöasioiden jaosto*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāds pakalpojums kā personīgā palīdzība, kas paredzēts Likumā par pakalpojumiem personām ar invaliditāti, ir “slimības pabalsts” Regulas Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta izpratnē?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga: Vai LESD 20. un 21. pantā paredzētās Savienības pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstīs ir ierobežotas, ja tāda pakalpojuma kā personīgā palīdzība piešķiršana ārvalstīs Likuma par pakalpojumiem personām ar invaliditāti izpratnē nav īpaši reglamentēta un pakalpojuma piešķiršanas nosacījumi tiek interpretēti tādejādi, ka personīgo palīdzību nepiešķir citā dalībvalstī, kurā tiesību subjekts trīs gadus studē, lai iegūtu augstāko izglītību?
 - Vai, vērtējot lietu, ir nozīme faktam, ka tāds pakalpojums kā personīgā palīdzība personai Somijā var tikt piešķirts citā pašvaldībā, nevis attiecīgās personas dzīvesvietas pašvaldībā, ja persona, piemēram, studē citā Somijas pašvaldībā?
 - Vai, vērtējot lietu, saistībā ar Savienības tiesībām ir nozīme tiesībām, kuras izriet no Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 19. panta?

- 3) Gadījumā, ja Tiesa, atbildot uz otro prejudiciālo jautājumu, konstatē, ka valsts tiesību interpretācija, kāda tā ir veikta izskatāmajā lietā, ir tiesību uz brīvu pārvietošanos ierobežojums: Vai šādu ierobežojumu tomēr var pamatot ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem, kas izriet no Likumā par pakalpojumiem personām ar invaliditāti paredzētā pašvaldības pienākuma uzraudzīt personīgās palīdzības nodrošināšanu, pašvaldības iespējas izvēlēties atbilstīgus noteikumus personīgās palīdzības nodrošināšanai un personīgās palīdzības sistēmas konsekvences un efektivitātes saglabāšanas?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. janvārī iesniedza *Korkein hallinto-oikeus* (Somija) – *Maria Tirkkonen*

(Lieta C-9/17)

(2017/C 086/21)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Maria Tirkkonen*

Cits lietas dalībnieks: *Maaseutuvirasto*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2004/18/EK (¹) 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “valsts [publiskā iepirkuma] līgumu” definīcija šīs direktīvas izpratnē ietver līgumu sistēmu,

- ar kuru publiska iestāde paredz uz iepriekš noteiktu laikposmu saņemt tirgū pakalpojumus, noslēdzot līgumus, kas atbilst iepirkuma procedūrā pievienotā pamatlīguma projekta nosacījumiem, ar visiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuri izpilda iepirkuma dokumentos noteiktās individuālās prasības, kas izvirzītas pretendentu atbilstībai un piedāvātajiem pakalpojumiem, un nokārto iepirkuma procedūrā sīkāk aprakstīto pārbaudi, un
- un kurai līguma darbības laikā vairs nevar pievienoties?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes [publiskā iepirkuma] valsts līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. janvārī iesniedza *Korkein oikeus* (Somija) – *Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp./Rajavartiolaitos*

(Lieta C-15/17)

(2017/C 086/22)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Atbildētāja: Rajavartiolaits

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai formulējums “piekraste vai ar to saistītas intereses” Jūras tiesību konvencijas 220. panta 6. punktā vai attiecīgi formulējums “piekraste vai saistīts interešu objekts” Direktīvas 2005/35/EK (¹) 7. panta 2. punktā ir jāinterpretē, ņemot vērā 1969. gada Starptautiskās konvencijas par iejaukšanās tiesībām atklātā jūrā naftas piesārņojuma gadījumā II panta 4. punktā definēto “piekrasti vai saistītās intereses”?
- 2) Saskaņā ar pirmajā prejudiciālajā jautājumā minētās 1969. gada konvencijas II panta 4. punkta c) apakšpunktā sniegto definīciju “saistītās intereses” tostarp nozīmē iesaistītā rajona piekrastes iedzīvotāju veselību un labklājību, tai skaitā jūras dzīvo resursu un dzīvās dabas saglabāšanu. Vai šis noteikums attiecas arī uz dzīvo resursu un dzīvās dabas saglabāšanu ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, vai arī šī konvencijas norma attiecas tikai uz piekrastes rajona interešu saglabāšanu?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, kā ir jāsaprot formulējums “piekraste vai ar to saistītas intereses” Jūras tiesību konvencijas 220. panta 6. punktā vai attiecīgi formulējums “piekraste vai saistīts interešu objekts” Direktīvas 2005/35/EK 7. panta 2. punktā?
- 4) Ko nozīmē formulējums “teritoriālo ūdeņu vai ekskluzīvās ekonomiskās zonas resursi” Jūras tiesību konvencijas 220. panta 6. punkta un Direktīvas 2005/35/EK 7. panta 2. punkta izpratnē? Vai ar dzīvajiem resursiem ir jāsaprot tikai nozvejojamās sugas, vai arī te ietilpst arī sugas, kuras asociējas ar nozvejojamām vai no tām atkarīgām sugām Jūras tiesību konvencijas 61. panta 4. punkta izpratnē, piemēram, augu un dzīvnieku sugas, kas ir nozvejājamo sugu barība?
- 5) Kā ir jānosaka Jūras tiesību konvencijas 220. panta 6. punktā un Direktīvas 2005/35/EK 7. panta 2. punktā minētie “smaga kaitējuma draudi”? Vai šie draudi ir jānosaka, ņemot vērā abstrakta vai konkrēta apdraudējuma jēdzienu vai citādi?
- 6) Vai, novērtējot Jūras tiesību konvencijas 220. panta 6. punktā un Direktīvas 2005/35/EK 7. panta 2. punktā paredzētos piekrastes valsts kompetences nosacījumus, ir jāpieņem, ka izraisītais smagais kaitējums vai tā draudi ir smagākas sekas nekā izraisītā būtiska jūras vides piesārņošana vai tās draudi [Jūras tiesību konvencijas] 220. panta 5. punkta izpratnē? Kā ir definējama būtiska jūras vides piesārņošana un kā tā ir jāņem vērā, novērtējot izraisīto smagu kaitējumu vai tā draudus?
- 7) Kādi apstākļi ir jāņem vērā, novērtējot izraisītā kaitējuma vai tā draudu smagumu? Vai novērtējot ir jāņem vērā, piemēram, negatīvās ietekmes, kas izpaužas kā kaitējums, ilgums un ģeogrāfiskā izplatība? Ja atbilde ir apstiprinoša, kā ir jānovērtē kaitējuma ilgums un apjoms?
- 8) Direktīva 2005/35/EK ir minimālo prasību direktīva un neliedz dalībvalstīm veikt stingrākus pasākumus pret kuģu radīto piesārņojumu saskaņā ar starptautiskajām tiesībām (2. pants [1. panta 2. punkts]). Vai iespēja piemērot stingrākus noteikumus attiecas uz direktīvas 7. panta 2. punktu, kur ir noteikta piekrastes valsts kompetence saukt pie atbildības caurbraucošu kuģi?
- 9) Vai, interpretējot Jūras tiesību konvencijas 220. panta 6. punktā un Direktīvas [2005/35/EK] 7. panta 2. punktā paredzētos piekrastes valsts kompetences nosacījumus, var būt nozīme īpašajiem ģeogrāfiskajiem un vides apstākļiem, kā arī Baltijas jūras reģiona jutīgumam?

- 10) Vai ar "skaidriem objektīviem pierādījumiem" Jūras tiesību konvencijas 220. panta 6. punkta un Direktīvas 2005/35/EK 7. panta 2. punkta izpratnē līdztekus pierādījumiem, ka kuģis ir izdarījis pārkāpumus, uz ko attiecas minētās normas, ir jāsaprot arī noplūdes sekas pierādījumi? Kādi pierādījumi ir jāpieprasa tam, ka ir izraisīti smaga kaitējuma draudi piekrastei vai ar to saistītām interesēm, vai teritoriālo ūdeņu vai ekskluzīvās ekonomiskās zonas resursiem, piemēram, putnu populācijām un zivju krājumiem, kā arī reģiona jūras videi? Vai skaidru objektīvu pierādījumu prasība nozīmē, ka, piemēram, noplūdušās naftas negatīvās ietekmes uz jūras vidi novērtējumam vienmēr ir jāpamatojas uz konkrētām pārbaudēm un pētījumiem par notikušās naftas noplūdes ietekmi?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un sodu, tostarp kriminālsodu, ieviešanu par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu (OV 2005, L 255, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/123/EK (OV 2009, L 280, 52. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. janvārī iesniedza *Korkein hallinto-oikeus* (Somija) – Datu aizsardzības inspektors

(Lieta C-25/17)

(2017/C 086/23)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītājs: Datu aizsardzības inspektors

Atbildētājs: Jehovas liecinieki – reliģiskā organizācija

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Datu aizsardzības direktīvas (¹) 3. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi, kas attiecas uz piemērošanas jomu, ir jāinterpretē tādējādi, ka personas datu vākšana un citāda apstrāde, ko reliģiskās organizācijas biedri veic saistībā ar sludināšanu pa mājām, neietilpst direktīvas piemērošanas jomā? Kāda nozīme, novērtējot direktīvas piemērojamību, ir tam, ka, pirmkārt, sludināšanu, saistībā ar kuru tiek vākti dati, organizē reliģiskā organizācija un tās sapulces un ka, otrkārt, vienlaikus runa ir arī par reliģiskās organizācijas biedru personisku reliģijas praktizēšanu?
2. Vai jēdziena "kartotēka" definīcija Datu aizsardzības direktīvas 2. panta c) punktā, ņemot vērā šīs direktīvas preambulas 26. un 27. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu personas datu kopums, kuri saistībā ar iepriekš minēto sludināšanu pa mājām netiek vākti automatizēti (vārds, uzvārds un adrese, kā arī citi iespējamie ar personu saistītie dati un raksturojumi,
 - a) nav šāda kartotēka tāpēc, ka jautājums nav par kartotēkām vai reģistriem, vai līdzīgām meklēšanai paredzētām sakārtotām sistēmām Somijas Likumā par personas datiem sniegtās definīcijas izpratnē, vai
 - b) ir šāda kartotēka tāpēc, ka no datiem, ņemot vērā to mērķi, faktiski viegli un bez nesamērīgiem izdevumiem var piekļūt informācijai, kas vajadzīga vēlākai izmantošanai, kā tas ir paredzēts Somijas Likumā par personas datiem?

3. Vai Datu aizsardzības direktīvas 2. panta d) punktā sniegtais formulējums "kura viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus" ir jāinterpretē tādējādi, ka reliģisko organizāciju, kas organizē pasākumu, kura gaitā (tostarp, sadalot sludinātāju darbības zonas, sekojot sludināšanai un kārtojot reģistrus par personām, kas nevēlas, lai pie tām ierastos sludinātāji) tiek vākti personas dati, attiecībā uz šo savu biedru darbību var uzskatīt par personas datu apstrādātāju, kaut arī reliģiskā organizācija apgalvo, ka tikai atsevišķiem sludinātājiem ir pieejama pierakstītā informācija?
4. Vai minētais 2. panta d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka reliģisko organizāciju var atzīt par personas datu apstrādātāju tikai tad, ja tā veic citus īpašus pasākumus, piemēram, dod uzdevumus vai rakstveida norādījumus, ar kuriem tā vada datu vākšanu, vai arī pietiek ar to, ka reliģiskā organizācija ir savu biedru darbības faktiskā vadītāja?

Atbilde uz trešo un ceturto jautājumu ir nepieciešama tikai tad, ja saskaņā ar atbildēm uz pirmo un otro jautājumu direktīva ir piemērojama. Atbilde uz ceturto jautājumu ir nepieciešama tikai tad, ja saskaņā ar trešo jautājumu nevar izslēgt direktīvas 2. panta d) punkta piemērojamību reliģiskajām organizācijām.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. janvārī iesniedza Okrajno Sodišče Pliberk (Austrija) – Čepelnik d.o.o./Michael Vavti

(Lieta C-33/17)

(2017/C 086/24)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Okrajno Sodišče Pliberk

Pamatlietas puses

Prasītāja: Čepelnik d.o.o.

Atbildētājs: Michael Vavti

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 56. pants un 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši minētajām normām dalībvalstij ir aizliegts noteikt iekšzemes pasūtītājam maksājumu pārtraukšanas un drošības naudas samaksas pienākumu nesamaksātās atlīdzības apmērā, ja maksājumu pārtraukšanas un drošības naudas samaksas vienīgais mērķis ir tāda iespējama naudas soda nodrošināšana, ko ir paredzēts piemērot tikai īpašā procedūrā pret citā dalībvalstī reģistrētu pakalpojumu sniedzēju?

Ja uz šo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi:

- a. Vai LESD 56. pants un 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši minētajām normām dalībvalstij ir aizliegts noteikt iekšzemes pasūtītājam maksājumu pārtraukšanas un drošības naudas samaksas pienākumu nesamaksātās atlīdzības apmērā, ja citā ES dalībvalstī reģistrētais pakalpojumu sniedzējs, kuram ir paredzēts piemērot naudas sodu, procedūrā par drošības naudas noteikšanu citā ES dalībvalstī reģistrētajam pakalpojumu sniedzējam nevar pārsūdzēt drošības naudas noteikšanu un ar iekšzemes pasūtītāja sūdzību par šo lēmumu tā izpilde netiek apturēta?
- b. Vai LESD 56. pants un 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši minētajām normām dalībvalstij ir aizliegts noteikt iekšzemes pasūtītājam maksājumu pārtraukšanas un drošības naudas samaksas pienākumu nesamaksātās atlīdzības apmērā tikai tādēļ, ka pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts citā ES dalībvalstī?
- c. Vai LESD 56. pants un 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši minētajām normām dalībvalstij ir aizliegts noteikt iekšzemes pasūtītājam maksājumu pārtraukšanas un drošības naudas samaksas pienākumu nesamaksātās atlīdzības apmērā, lai gan tās izmaksas termiņš vēl nav iestājies un galīgās atlīdzības apmērs, ņemot vērā pretpasījumus un atlīdzības ieturēšanas tiesības, vēl nav zināms?

Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 30. novembra rīkojums (*High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *The Queen* pēc pieteikuma, ko iesniedzis: *Prospector Offshore Drilling SA u.c./Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-72/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 136, 18.4.2016.

Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 6. decembra rīkojums (*Högsta domstolen* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar*

(Lieta C-148/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/26)

Tiesvedības valoda – zviedru

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 175, 17.5.2016.

Tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2016. gada 6. decembra rīkojums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VAS “Starptautiskā lidosta “Rīga””, piedaloties Konkurences padomei

(Lieta C-159/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/27)

Tiesvedības valoda – latviešu

Tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 25. novembra rīkojums (Handelsgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – RMF Financial Holdings Sàrl/Heta Asset Resolution AG

(Lieta C-282/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas 2016. gada 21. novembra rīkojums (Landgericht Frankfurt am Main (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – FMS Wertmanagement AöR/Heta Asset Resolution AG

(Lieta C-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 419, 14.11.2016.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 18. janvāra spriedums – *Andersen/Komisija*

(Lieta T-92/11 RENV) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Dzelzceļa pārvadājumi — Valsts atbalsts, ko Dānijas iestādes piešķirušas valsts uzņēmumam Danske Statsbaner — Sabiedrisko pakalpojumu līgumi pasažieru dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai starp Kopenhāģenu un Īstadi — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, ievērojot noteiktus nosacījumus — Materiālo tiesību normu piemērošana laikā — Vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums — Acīmredzama kļūda vērtējumā

(2017/C 086/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jørgen Andersen (Ballerup, Dānija) (pārstāvji – J. Rivas Andrés un M.-I. Rantou, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Armati un T. Maxian Rusche)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvji – C. Thorning, pārstāvis, kuram palīdz R. Holdgaard, advokāts) un Danske Statsbaner (DSB) (Kopenhāģena, Dānija) (pārstāvis – M. Honoré, advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dansk Tog (Kopenhāģena, Dānija) (pārstāvji – G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés un F. Nissen Morten, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un kuras mērķis ir daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 24. februāra Lēmumu 2011/3/ES par sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem starp Dānijas Satiksmes ministriju un Danske Statsbaner (Valsts atbalsts C 41/08 (ex NN 35/08)) (OV 2011, L 7, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2010. gada 24. februāra Lēmuma 2011/3/ES par sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem starp Dānijas Satiksmes ministriju un Danske Statsbaner (Valsts atbalsts C 41/08 (ex NN 35/08)) 1. panta otro daļu, ciktāl tā attiecas uz 2009. gada 21. decembra maksājumu;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Jørgen Andersen, Eiropas Komisija, Dansk Tog, Dānijas Karaliste un Danske Statsbaner (DSB) sedz savus tiesāšanās izdevumus pašī.

⁽¹⁾ OV C 103, 2.4.2011.

Vispārējās tiesas 2016. gada 3. februāra spriedums – *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Komisija

(Lieta T-646/13) ⁽¹⁾

Institucionālās tiesības — Eiropas pilsoņu iniciatīva — Nacionālo un lingvistisko minoritāšu aizsardzība un kultūru un lingvistiskās daudzveidības Savienībā stiprināšana — Reģistrācijas atteikums — Acīmredzama Komisijas likumdošanas pilnvaru neesamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (ES) Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts

(2017/C 086/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe (pārstāvji – sākotnēji E. Johansson, J. Lund un C. Lund, vēlāk – E. Johansson un T. Hieber, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis – H. Krämer)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Ungārija (pārstāvji – M. Fehér, A. Pálfi un G. Szima)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Slovākijas Republika (pārstāve – B. Ricziová) un Rumānija (pārstāvji – R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea un A. Wellman)

Priekšmets

Atbilstoši LESD 263. pantam celta prasība atcelt Komisijas 2013. gada 13. septembra Lēmumu C(2013) 5969 final, ar kuru atteikts pieteikums reģistrēt prasītāju ierosināto Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2013. gada 13. septembra Lēmumu C(2013) 5969 final, ar kuru ir atteikts pieteikums reģistrēt ierosināto Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe tiesāšanās izdevumus;
- 3) Ungārija, Slovākijas Republika un Rumānija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 112, 14.4.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 3. februāra spriedums – *Kessel medintim/EUIPO – Janssen-Cilag* (“Premeno”)

(Lieta T-509/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Premeno” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “Pramino” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Lēmums, kas pieņemts pēc Vispārējās tiesas iepriekšēja nolēmuma atcelšanas — Tiesības tikt uzklaustītam — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

(2017/C 086/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kessel medintim GmbH (Mörfelden-Walldorf, Vācija) (pārstāvji – A. Jacob un U. Staudenmaier, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve – D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Janssen Cilag GmbH (Neuss, Vācija)
(pārstāvis – M. Wenz, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 2. jūlija lēmumu lietā R 349/2015-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Janssen-Cilag un Kessel medintim

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Kessel medintim GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 354, 26.10.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedums – Bodegas Vega Sicilia/EUIPO (“TEMPOS VEGA SICILIA”)

(Lieta T-696/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TEMPOS VEGA SICILIA” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Vīna preču zīme, kas ietver ģeogrāfiskas izcelsmes norādes — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta j) apakšpunkts

(2017/C 086/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Spānija) (pārstāvis – S. Alonso Maruri, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – A. Muñiz Rodríguez un A. Folliard-Monguiral)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 30. septembra lēmumu lietā R 285/2015-4 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “TEMPOS VEGA SICILIA” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Bodegas Vega Sicilia, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 38, 1.2.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedums – Mast Jägermeister/EUIPO (Kausi)(Lieta T-16/16) ⁽¹⁾

Kopienas dizainparaugs — Kopienas dizainparaugu, kas attēlo kausus, reģistrācijas pieteikums — Jēdziens “attēlojums, ko ir iespējams reproducēt” — Attēla neprecizitāte attiecībā uz pieteiktās aizsardzības apjomu — Atteikums novērst trūkumus — Atteikums piešķirt iesniegšanas datumu — Regulas (EK) Nr. 6/2002 36. un 46. pants — Regulas (EK) Nr. 2245/2002 4. panta 1. punkta e) apakšpunkts un 10. panta 1. un 2. punkts

(2017/C 086/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mast Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Vācija) (pārstāvji – H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus un J. Engberding, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Hanne)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2015. gada 17. novembra lēmumu lietā R 1842/2015-3 attiecībā uz pieteikumiem reģistrēt kausus kā Kopienas dizainparaugus

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Mast-Jägermeister SE atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 90, 7.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedums – International Gaming Projects/EUIPO – adp Gauselmann (“TRIPLE EVOLUTION”)(Lieta T-82/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TRIPLE EVOLUTION” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Evolution” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 086/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (pārstāvji – sākotnēji M. Garayalde Niño un A. Alpera Plazas, vēlāk – M. Garayalde Niño, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Bonne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Vācija) (pārstāvis – P. Koch Moreno, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 2. decembra lēmumu lietā R 0725/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *adp Gauselmann* un *International Gaming Projects*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *International Gaming Projects Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 136, 18.4.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 9. februāra spriedums – *zero/EUIPO – Hemming* (“ZIRO”)

(Lieta T-106/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ZIRO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “zero” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 086/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *zero Holding GmbH & Co. KG* (Brēme, Vācija) (pārstāvis – M. Nentwig, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – M. Vuijst un H. O'Neill)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: *Oliver Hemming* (Cadbury, Apvienotā Karaliste)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 12. janvāra lēmumu lietā R 71/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *zero Holding* un *Hemming k-gu*

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 12. janvāra lēmumu lietā R 71/2015-5;
- 2) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 175, 17.5.2016.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 5. marta spriedumu lietā F-97/13 Gyarmathy/FRA 2016. gada 24. novembrī iesniedza Valéria Anna Gyarmathy

(Lieta T-196/15 P)

(2017/C 086/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ungārija) (pārstāvis – A. Cech, lawyer)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un pilnībā pamierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- piespriest otrai lietas dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota pierādījumu sagrozīšana un būtiskas kļūdas Civildienesta tiesas faktu vērtējumā attiecībā uz jautājumu par paziņojuma par vakanci teksta neievērošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa savā spriedumā pretēji prasītājas tiesībām uz taisnīgu tiesu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktam nav norādījusi atbilstošu pamatojumu jautājumos saistībā ar atlases procedūru.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa nav noteikusi tālākos procesuālos pasākumus, kuri ļautu prasītājai pamatot tās prasību saistībā ar neitralitātes, objektivitātes vai neatkarības trūkumu atlases procedūrā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot par nepieņemamu prasītājas prasījumu pirmajā instancē attiecībā uz attiecīgās vakances aizpildīšanu, pamatojoties uz to, ka šis prasījums netika izvirzīts pirmstiesas procesā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot par nepieņemamu prasītājas prasījumu pirmajā instancē par atlases komitejas sastāva pretprettiesiskumu un nediskriminācijas dzimuma dēļ principa pārkāpumu, jo šis prasījums netika izvirzīts pirmstiesas procesā un tas nebija cieši saistīts ar sūdzībā izvirzītajiem prasījumiem (savstarpējās atbilstības noteikums).

Prasība, kas celta 2016. gada 7. decembrī – Miserini Johansson/EIB

(Lieta T-870/16)

(2017/C 086/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Virna Miserini Johansson (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis – A. Senes, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Prasītājas prasījumi:

Galvenokārt:

- atcelt EIB 2016. gada 25. janvāra lēmumu;
- noteikt EIB pienākumu atjaunot prasītājas tiesības uz darba samaksu pilnā apmērā un visas nozīmīgās ar tām saistītās tiesības, tostarp pensijas tiesības pilnā apmērā un iemaksas Brīvprātīgās papildu pensijas shēmā (BPPS);
- noteikt EIB pienākumu atmaksāt naudas summu, kas atbilst zaudētajai darba samaksai (provizoriski novērtēta EUR 24 000 apmērā attiecībā uz 2016. gada 31. decembri);
- noteikt EIB pienākumu ar atpakaļejošu spēku no 2016. gada 1. februāra aprēķināt prasītājas pensijas tiesības pilnā apmērā un iemaksas BPPS;
- noteikt EIB pienākumu izmaksāt prasītājai atlīdzību par viņai nodarīto morālo kaitējumu, kas provizoriski novērtēta EUR 5 000 apmērā;
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp jurista un eksperta honorāru (attiecīgā gadījumā).

Pakārtoti:

- piespriest EIB atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājai ir radies zaudētās darba samaksas pilnā apmērā dēļ, izmaksājot viņai naudas summu, kas atbilst zaudējumu atlīdzībai, kura ir provizoriski novērtēta EUR 24 000 apmērā attiecībā uz 2016. gada 31. decembri;
- nozīmēt ekspertu, kas noteiktu iepriekš minētā prasījuma, prasītājas pensijas tiesību un BPPS iemaksu galīgo apmēru no 2016. gada 1. februāra;
- noteikt EIB pienākumu atmaksāt medicīniskās un psihologa izmaksas saistībā ar veselības problēmām, kas ir radušās prasītājas pārciestās lielās spriedzes dēļ un kas netiek atmaksātas saskaņā ar EIB Veselības apdrošināšanas shēmu;
- noteikt EIB pienākumu izmaksāt prasītājai atlīdzību par viņai nodarīto morālo kaitējumu, kas provizoriski novērtēta EUR 5 000 apmērā, ja Tiesa to pieprasa, nozīmējot ekspertu, lai noteiktu precīzo summu;
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp jurista un eksperta honorāru (attiecīgā gadījumā).

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka EIB ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības, kas ir garantētas ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un Tiesas judikatūru attiecībā uz pamattiesību aizsardzību (tostarp spriedums, 1979. gada 13. decembris, *Hauer/Rheinland-Pfalz*, C-44/79, EU:C:1979:290).

Prasītāja norāda, ka EIB nav izpildījusi savu vispārējo rūpības pienākumu pret prasītāju, ņemot vērā viņas medicīnisko stāvokli un riskus, kuriem viņa šī stāvokļa dēļ ir pakļauta. Turklāt prasītāja neesot bijusi pienācīgi informēta par procedūrām, kas ir jāievēro saistībā ar arodslimības pierādījumiem. Prasītāja katrā ziņā apgalvo, ka medicīniskajā atzinumā, ko viņa ir iesniegusi EIB, ir bijis konstatēts, ka slimību, ar kuru viņa sirgst, ir izraisījusi viņas profesionālā darbība, un ka viņa ir EIB iesniegusi visus nozīmīgos dokumentus, kas ļauj veikt [attiecīgo apstākļu] noskaidrošanu. No viņas neesot prasīts veikt vēl vairāk procesuālu darbību, un EIB esot nekavējoties jāapmierina viņas prasījumi.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. janvārī – LA Superquimica/EUIPO – D-Tack (“D-TACK”)**(Lieta T-24/17)**

(2017/C 086/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LA Superquimica, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis – A. Canela Giménez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: D-Tack GmbH (Hüttlingen, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “D-TACK” – reģistrācijas pieteikums Nr. 9 650 847

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 15. novembra lēmums lietā R 1983/2015-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt EUIPO 2016. gada 15. novembra lēmumu;
- piespriest EUIPO un ikvienai personai, kas iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Apelācijas padome neesot izvērtējusi prasītājas iesniegtos izrakstus no Sitadex datu bāzes attiecībā uz Spānijas preču zīmēm Nr. 2515958, 2516679, 2542249, 2591412 un 2668711;
- Apelācijas padome neesot izvērtējusi prasītājas iesniegtos pierādījumus par [preču zīmju] faktiski izmantošanu.

Prasība, kas celta 2017. gada 19. janvārī – Habermas/Habermas AG/EUIPO – Here Global (“h”)**(Lieta T-40/17)**

(2017/C 086/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Habermas AG (Bad Rodach, Vācija) (pārstāvji – U. Blumenröder, H. Gauß un E. Bertram, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Here Global BV (Eindhoven, Nīderlande)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “h” – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 833 141

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 24. oktobra lēmums lietā R 53/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 41. panta pārkāpums;
- tiesību principu, kas jāņem vērā, piemērojot un interpretējot Regulu Nr. 207/2009, pārkāpums;
- Reglamenta 135. panta 4. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. janvārī – Polija/Komisija

(Lieta T-51/17)

(2017/C 086/41)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis – B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2016. gada 15. novembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/2018 (izziņots ar dokumenta numuru C(2016) 7232), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2016, L 312, 26. lpp.) daļā, ar kuru no Eiropas Savienības finansējuma tiek izslēgtas summas EUR 38 984 850,50 un EUR 76 816 098,12, ko izmaksājusi Polijas Republikas akreditēta maksājumu aģentūra;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (ES) Nr. 1306/2013⁽¹⁾ 52. panta 1. punkta pārkāpums, piemērojot finanšu korekciju, pamatojoties uz faktu kļūdainu konstatāciju un tiesību kļūdainu interpretāciju, lai gan Polijas Republika maksājumus esot veikusi saskaņā ar Savienības tiesību normām.

- Saskaņā ar apstrīdēto lēmumu no Savienības finansējuma izslēgtie maksājumi esot veikti atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1234/2007⁽²⁾ un Komisijas Īstenošanas regulai Nr. 543/2011⁽³⁾, tāpēc neesot bijis pamata šo summu izslēgšanai no finansējuma.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 2. punkta pārkāpums, piemērojot vienotas likmes korekciju, kas ir acīmredzami pārmērīga salīdzinājumā ar Savienības budžetam iespējamo zaudējumu risku.
- Komisijas piemērotā vienotas likmes korekcija 25 % apmērā esot pārāk augsta un pārsniedzot iespējamās maksimālās zaudējumus, kādi var rasties fondam. Prasītāja turklāt atsauca uz pamatnostādnēm VI/5330/97 attiecībā uz finansiālo seku aprēķinu un apgalvo, ka ir izpildījusi visas šajās pamatnostādnēs minētās prasības, lai Komisija piemērotu mazāku likmi vai vispār nepiemērotu korekciju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 4. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, aprēķinot vienotas likmes korekciju attiecībā uz izdevumiem, kas veikti vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par tās pārbaužu rezultātiem.
- Saskaņā ar iepriekš minēto 52. panta 4. punkta a) apakšpunktu finansējumu nedrīkst atteikt attiecībā uz izdevumiem, kas veikti vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par tās pārbaužu rezultātiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (OV 2007, L 299, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV 2011, L 157, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2017. gada 1. februārī – *Westbrae Natural*/EUIPO – *Kaufland Warenhandel*
("COCONUT DREAM")**

(Lieta T-65/17)

(2017/C 086/42)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Westbrae Natural, Inc. (Delavera, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – *D. McFarland, Barrister*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Nekarsulma, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "COCONUT DREAM" – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 599 501

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 2. novembra lēmums lietā R 182/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus par labu prasītājam.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2017. gada 2. februāra rīkojums – *Adama Agriculture un Adama France*/Komisija

(Lieta T-476/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 402, 31.10.2016.

